

[Boeck-Hansen.]

stillet paa, at vi vil gøre et Forsøg i denne Retning, et Forsøg, der skal strække sig over de 3 Aar, som nu er foreslaaet. Vi haaber, at det vil give de Resultater, som vi tror det vil give, og vi anbefaler derfor at stemme for Lovforslaget og for de Ændringsforslag, som vi har tiltraadt og er gaaet sammen med Regeringen og Regeringspartierne om.

Rager: Jeg skal anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af Socialministeren og tiltraadt af Flertallet eller stillet af Flertallet og tiltraadt af Socialministeren, og at man forkaster Mindretallets Ændringsforslag.

Det har i og for sig gjort et lidt mærkeligt Indtryk paa mig at høre paa de to foregaaende Talere. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, som talte for de Konservative, syntes jeg brugte alt for megen Tid til at gøre Undskyldning for sit Standpunkt, og paa den anden Side havde jeg Fornemmelsen af, at det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen i og for sig heller slet ikke var saa glad ved det Standpunkt, hans Parti havde anbragt ham i. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at jeg synes ikke, de Undskyldninger havde været nødvendige, men jeg kan naturligvis ikke bedømme rigtigt, hvad der er nødvendigt for det ærede Medlem at forklare en Del af sine Partifæller; i hvert Fald vil jeg udtale min Glæde over, at det er lykkedes at faa Det konservative Folkeparti med til Lovforslaget. Naar to Parter forhandler sig til Rette, kan det altid ventes, at det vil medføre Forringelser, men saaledes som Lovforslaget nu er, finder jeg, det er fuldt forsvarligt. Den væsentligste Ændring, der er sket, er vel Ændringen i § 9 om Vederlagets Højde, og dér vil jeg sige, at det Vederlag, der efter Ændringsforslaget vil blive ydet, maa man anse for at have en, alt taget i Betragtning, forsvarlig og passende Størrelse. Det er jo ikke et fast Vederlag. Jeg forstod ikke det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen; efter det ærede Medlems Udtalelser skulde det være noget i Retning af en Tarifløn, man havde fastsat. Det er det slet ikke, men maaske har jeg misforstaaet det ærede Medlem paa det Punkt. Forholdet er dette, at der netop er givet Anledning til at ændre Vederlaget for de enkelte, der deltager i Arbejdet, hvis Ungdomsudvalget, som tilser disse Arbejder, gaar ind for det. Jeg synes netop, det er noget af det rigtige, vi dér har faaet frem.

Saa talte det ærede Medlem om, at

det vilde være vanskeligt at faa unge Mennesker bort fra det Arbejde igen, det vilde undertiden virke mere tiltrækkende paa dem end regulært Arbejde. Jeg synes, vi i og for sig kan se bort fra disse Betragtninger, det bliver jo ikke de unge Mennesker selv, der i de enkelte Tilfælde kommer til at bestemme, om de vil have dette Arbejde eller være fri for det, eller, naar de har haft det, hvor længe de kan komme til at blive ved det.

Jeg gaar ud fra, at det ikke vil være vanskeligt at administrere denne Lov efter Hensigten, nemlig saaledes, at de, der ellers er beskæftigelsesløse, bliver nødt til at tage dette Arbejde, og at det ophører for dem den Dag, da man finder, at der ligger andet, passende og rigtigt, Arbejde til dem.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa nærmere ind paa en Gennemgang og Imødegaaelse af de Ændringer, som er foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen; der er dog eet Punkt, jeg maa pege paa. Jeg forstaaer slet ikke den Stilling, det ærede Medlem har taget med Hensyn til Spørgsmaalet om faste Rammer for Lovens Administration. Det forekommer mig, at alle Erfaringer viser, at en Centralisation heraf er uomgængelig nødvendig. Man kan naturligvis stille sig paa det Standpunkt, at man ikke er Ven af mere Administration, mere Centralisation end nødvendigt, men vil man Maalet, maa man ogsaa finde sig i at benytte Midlerne, og det forekommer mig; at Udviklingen har vist os, at en Centralisation er absolut nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen kvalte jo stille Taarer over, at man ikke i Stedet for at gaa denne Vej med Ungdomsarbejdsbeskæftigelse for dem, der var ledige, havde foretrukket at tvangsudskrive alle dem, der var i en vis Alder, til Militærudannelse, eller i hvert Fald da til tvungent Arbejde. Det ærede Medlem har vist ikke udregnet, hvad det vilde koste. Det er ved anden Lejlighed drøftet her i Tinget, og det viser sig, at det vil koste ikke saa lidt. Og saa forstaaer jeg ikke, at det ærede Medlem kan pege paa, at det naturligvis maa være en given Ting, at Landbruget ikke kommer til at mangle ung Arbejds-kraft paa Grund af denne Lov, og samtidig sige, at de unge alle sammen burde tages ind til en fast Uddannelse. Det, der her sker, er netop, at de, der i Øjeblikket ikke kan anvendes, kommer ind under Foranstaltningerne, men at tage alle unge over en Bank væk kan jeg ikke se vil være nogen egentlig Hjælp for Landbruget, spe-